

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogorske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Do preteklega petka bilo je 321 državnozbornih volitev potrjenih, ali če prištejemo volitev Bulatovo, pri kateri sta se desnica in levica prvokrat poskusili, 322, in zbornica mogla si je izbrati predstvo.

Kakor ste že brzojavno poizvedeli, izvoljen je bil prvosednikom dr. Smolka z 292 glasovi. Na Schönererja odpali so 3 glasovi, na Knotza 1, praznih pa je bilo 27 listkov. Iz te razmere glasov je očividno, da je več glasov izmed opozicije bilo za dr. Smolko, čemur se ni čuditi, kajti dr. Smolka je kljub visoki starosti doslej vse obravnavel z izredno spretnostjo in objektivnostjo vodil. Bil je šestokrat toli nepristransk, da je več nego naravno, ako se mu posamični člani leve z omejenim glasovanjem svoje priznanje izrekli.

Prvim podpredsednikom bil je izvoljen grof Rihard Clam Martinic. Dobil je 181 glasov. Za viteza Chlumeckega glasovalo je 133 poslancev, 5 listkov bilo je praznih. Drugim podpredsednikom izbral se je vitez Chlumecky. Oddanih bilo je 283 listkov. Od teh dobil je Chlumecky 228, baron Gödel 11, Knotz 5, Weeber 4, Kronawetter 2, dr. Gross 1 glas. 32 listkov bilo je praznih.

Rekel sem, da sta se pri tej volitvi desnica in levica poskusili in pokazali, koliko glasov ima vsaka na razpolaganje. Menim, da se mi ni bati ugovora, ako trdim, da se je razmerje glasov najjasneje pri volitvi prvega podpredsednika Martinica pokazalo, za katerega gotovo nobeden levičarjev glasoval ni, pač pa vsi desničarji. Razmerje je torej 181:133.

Ti številki se vjemata tudi z našimi računi o razmerah strank v državnem zboru. Desnica je, kakor v letu preteklem sestavljena iz štirih klubov. Najštevilnejši je češki klub, broječ 66 članov iz Česke in Moravske; Poljski klub ima 55 poslancev iz Galicije (1 iz Šlezije); klub desnega centra (Hohenwartov) 37 poslancev iz Bukovine, s Tirolskega, s Štajerskega, Kranjskega, iz Dalmacije, Gorice, Trsta; osrednji klub (Lichtensteinov) 20 poslancev iz Dolenje in Gorenje Avstrijske, Tirolske, Predarlške in Štajerske. Desnica šteje torej 178 poslancev.

Nasproti pa ima levica dva kluba. Nemško-avstrijski klub broječ 85 in nemški klub z 42 poslanci, vkupe 127 poslancev. K desnici sme se, vsaj za važnejše slučaje računati še: 6 ministrov, 4 rusinske avtonomiste, 3 veleposestnike z Moravskega: — k levici pa 7 poslancev, ki se še niso odločili, bi li ustopili v nemško-avstrijski ali pa v nemški klub, in 4 protisemite (Schönererovce).

Po tem računu, ki ima skoro popolno verodostojnost, šteje desnica 192, levica pa 138 članov. Mej tema skupinama pa se gibljejo, kakor „asteroidi“, poslanci z južnega Tirolskega, ki so si osnovali svoj „Trentino-klub“, 3 demokrati, 1 član gospodarske stranke in 12 Coroninijevcev, vkupe 23 članov. Ko bi slednji tudi k levici pristopili, bi vendar ne imeli večine, da, ko bi tudi vsi ministri, vsi „divjaki“ na desnici pritegnili na levo, bila bi vendar večina na strani desnice, kajti zgoraj navedeni 4 klubi so sami ob sebi za 3 glasove v večini.

Položaj v državnem zboru zboljšal se je za desnico ne le glede števila, ampak tudi gledé boljše organizacije, nekdanja „združena levica“ pa je oslabela, razpala je v dva kluba in še v teh ima posebnih frakcij. V nemško-avstrijskem klubu je polég liberalne stranke Herbstove tudi konservativna Chlumeckega stranka, — v „nemškem klubu“ pa nemško-nacionalci in Germani. Levica, ki se je tako dolgo dičila s svojo solidarnostjo, je sedaj razkosana in oslabela, kajti marsikateremu njen članov že preseda, neprestano biti v opoziciji.

Zakonodajstvo v Crnigori.

[Izv. dop.]

Srce naše države, duh črnogorstva, to je hrabrost njegovih sinov. Blesteče orožje ne zgine izza pasu Črnogorca, dokler bode živel jeden Črnogorec. To orožje ne blešči zaradi kakega umetnega brušenja, ampak naredila ga je bleščečega neizmerna črnogorska hrabrost v tolikih krvavih bitvah. Ta blesk nikoli ne more izginiti, ter dokazuje zdravo srce naše države in naroda. Od tega zavisi tudi največ razvoj države in narodnega blagostanja.

Pa tudi cerkev, omika, notranja uprava, narodno gospodarstvo — ti neobhodno potrebni člani vsakega državnega organizma, tudi našega, pospešujejo rast, moč in razvoj, se skupno popolnujejo

ter zaslužijo skrb in pozornost. Ravno tako se godi tudi pri nas, četudi je naša država pred vsem vojna. Čitatelji morda mislijo, da se pri nas malo skrbi za pravico, da se obrača malo pozornosti na pravosodje in privatnopravne odnose in da je zakonodajstvo pri nas zanemarjeno. Ti, kateri bi tako mislili o nas, se jako motijo.

Res je, da je Črnagora taka dežela, v kateri ni odvetnikov, ni menic, taka pa ni, da bi v njej ne bilo pravice. Če se v Črnigori malo govori o pravici, to le dokazuje, da je v njej malo krivice. Kjer mnogo skrbe za pravico, tam je prav gotovo mnogo krivice. Mi mislimo, da ni iz pravice navstalo odvetništvo, ampak iz krivice: tudi zlodej ve, kaj je pravica, samo ne izpolnjuje je ne. Četudi sedanja Črnagora ne čuti nikake potrebe po odvetništvu, vendar skrbi za pravosodje, ki je potrebno za vsako urejeno državo.

Črnagora petsto let ni imela pisanega zakona. To pa ne spričuje, da bi prebivalci ne bili imeli mej sabo nikakih dogovorov in pogodb, katere so mej ljudmi po vsem svetu mnogo poprej nego pisani zakoni. Ravno tako to, da nismo imeli pisanih zakonov, ne dokazuje, da bi se pravde ne bile razsojevale zakonito. Za zakon je veljal običaj.

Z običnim pravom sodilo se je v Črnejgori petsto let brez peresa in papirja. Pa prišel je za Črnogoro čas peresa in papirja, kakor za druge države. Kako so pa v takem slučaju delale druge države? Navadno se neso obračale k običnemu pravu, ampak „učenjaki“ so vzeli v roke zakone kakega bolj izobraženega naroda in je prekopirali za domače razmere. Na ta način navstal je novi državljanski zakonik.

Pri nas pa se ne more zgoditi tako. Mi vemo, česa se je dosedaj držala Črnagora in kako naj porabi v zakonodajstvu pero in papir.

Ko je za Črnogoro prišel ta čas, imamo po milosti božji presvetljenega vladarja, kateri bode, videč skušnje minulosti in sedanjosti mnogih narodov, prešinjen z narodnim duhom in poznaoč njegove potrebe, vedel ohraniti Črnogoro vsega tujega, kar bi utegnilo priviti pero in črnilo v zakonodajstvu. Veliko mu pa pomore in koristi v tej zadevi mož, ki dobro pozna razmere jugoslovanstva.

Črnagora je srečna, da začne na potu izdanja

LISTEK.

Iz moje popotne torbe.

„Varietas delectat“ si mislim, ostavivši metropolo slovensko, ter jo krenem od dolenske mitnice po ižanskej cesti. Po precej dolgočasnej progi dospem po kake dve uri trajajočej hoji v vas jednacega imena, ležečo ob podnožji mogočnega Krima. Ker zagledam od daleč zvonik „zelenih boj“, katerega se je že nekaj g. Kretanov v svojem „Popotovanji križem domovine“ spominjal, napotim se proti župnej cerkvi. Mimo lepega in čednega šolskega poslopja, katero je občanom ponos in glasno spričevalo, kako lepo in skrbno so zavzeti za nabraznost svoje nežne mladine, dospem do zaželjenega kraja. Lepa snaga okoli svetišča uplivala je na me kaj dobro, kar je gotovo v čast poštenim in delavnim občanom. Le konglomerat raznih boj na cerkvi in okoli cerkve me je kaj nevoljno dirnul. Za Boga se vprašam, je li mogoče, da se v obližji kranjske stolnice v sedanjem stoletji more kaj takega napraviti s cerkvijo, kar bi bilo gotovo vsakej

hribovskej vasiči v sramoto! Našel nesem nič manj nego petnajst raznih boj! Mislim naš slavní slikar Jurij Šubic naj bi se sim potrudil, tu se boče naučil o mešanji barv, o okusu itd. gotovo več, nego da dela dolg pot v Pariz.

Dalje se nesem mogel dovolj načuditi lepemu številu majhnih, srednje velikih, velikih in velikanških polžev, kateri krasijo obzidje svetišča. Kaj vruga, si mislim, bi vendar moglo biti v glavi voditelju, da ima do te prekrotke, rogate živalice tako spoštovanje in ljubav? Gotovo ima preponižni gospod s tem posebne namene s svojimi pohlevnimi ovčicami, vsaj je že Livius rekel: „Non omnia iudem dii dederunt.“ Od te živalice je sploh znano, da je silno počasna in lena, da rajši svojo hišico po dnevu in po noči saboj nosi, nego bi jo le za trenutek zapustila. Dognano je, da je ta rogata živalica „utelesena počasnost“, zato si pa tudi marsikdo domišljuje, in to ne brez uzroka, da bi bila ona lahko celo začaran „ekspeditor“, „ekspeditorica“ ali celo umazan zakotni pravdosrednik, kateri daje tožbam „polžev pot“, da pri tem le sam sebe zdatniše masti in redi. Nikakor se tudi ne da zanikati, da je bil imenovan „polžev pot“ v mnogih pisar-

nah preteklega in polupreteklega časa tako zelo priljubljen, da so se pisarne vedno bolj opuščale. Ali so take in jednake prikazni tudi v sedanjem času? Običajne, mi ni znano, a to mi je znano, da kljub temu, da ta pohlevna živalica včasih tudi roga pokaže, je vendar ne zna rabiti kakor kaka četeronožna žival na pr. vol ali kozel, ampak ja hitro pri najmanjšem „potipanju“ skrije. — Sicer je pa tudi istina, da je ta pohlevna živalica mej vseimi živalmi skoro najsrečnejša, kajti ona pride „na ta grešni svet“ s svojo hišico, katera jej vedno kot lasnina ostane, in kar je pa še največ vredno je, da je vedno brez dolga, to se pa v sedanjih kritičnih časih že kaj pravi! Mislim, marsikatera naših devojk bi v tem pomenu znabiti želela biti napominana živalica, ker potem bi sigurno lažje moža dobila. Hišica je bila pa tudi mnogokrat magnet, da si je marsikatera na videz „preboječ“ dušica poiskala — spremljevalca na tem grešnem svetu: hišica je odstranila vse pomisleke in predsodke, kar tudi kaj velja. — Napominano pohlevno, rogato živalico tolaži pa tudi zavest, da nihče njenih pradedov zaradi „prenagljenosti“ ni zapustil tega solznega doma, da ga tedaj sigurno

pisanib zakonov svojo delavnost z dobro premišljenimi in varnimi koraki. Srečna je, da se bode daljnější razvoj zakonodajstva vršil na razumnej osnovi narodnega življenja, in se ne bode nikdar ločil od narodnega duha ter ne bode zadrževal državnega razvoja in ne prouzročil nikakih pojavov bolezní. Črnagora se sme ponašati, da bode sama mej vsemi slovanskimi narodi imela državni zakonik, osnovan jedino na slovanskem pravu, kakersno se je ohranilo pri južnih Slovanih, prešinjén z narodnim duhom brez tuje primesi.

Črnagora ima dovolj narodnih sporočil, dovolj gradiva za izdanje zakonov. Našo deželo zmatrajo do sedanjega časa civilizovani narodi za divjo; pa sedaj se lahko preverijo zastopniki tujih držav v Cetinji s turškim vred, da Črnagora ni zaostala za družimi civilizovanimi narodi v humanosti, pravičnosti, poštenji in človekoljubji.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. oktobra.

Ker ima **državni zbor** mnogo gradiva rešiti še v tem zasedanju, mislijo česki listi, da ne bode nehal zborovati takoj ob pričetku delegacij, ampak bode zboroval morda do 1. novembra h kratu z delegacijama. Seje se bodo tako uredile, da delegati ne bodo ovirani udeleževati se državnoborskih sej.

Vnanje države.

V soboto bi se bila imela sniti konferenca v Carigradu, da se posvetuje o **vzhodnje-rumeljskem** vprašanju. Ali se je sešla, še ne vemo, morda se je zopet nekoliko zakasnela. Kako se bode razmere na Balkanu razmotale, o tem se le ugiblje. Vlasti so neki prišle do prepričanja, da se zjedinenje Bolgarov sicer mora priznati, a sedaj je vprašanje, v kakem obliki naj se to zgodi in kako zadovoljiti tudi druge balkanske države. Kakor čujemo, misli Rusija predlagati, da naj se prizna zjedinenje severne in južne Bolgarije, a odpravi naj se dedna pravica za bolgarski prestol. Kneza naj voli Plovdivsko sebranje in sultan ga mora potem potrditi. Bolgarska in Rumelija se energično pripravljata na boj. Kakih 35.000 vojakov je baje že na turški meji. Mnogo uplivnih Bolgarov neki deluje na to, da bi se razširila ustaja tudi na druge turške pokrajine, kjer bivajo Bolgari, da bi se te potem zjedinite z Bolgarijo. — Jako zanimivi stvari o začetku ustaje v Rumeliji razkril je Dunajski dopisnik angleških „Times“. Mi sicer ne vemo, ali so resnica ali je pa vse le časnikarska kombinacija. Sicer pa ta razkritja res nekako pojasnjujejo neodločno postopanje Rusije in neprijateljsko pisavo nekaterih prvih slovanskih ruskih listov. Kakor dopisnik poroča, so ustajo pripravljali ruski slovanski komitei in je o tem dobro vedela ruska vlada. Izvršiti bi se pa bila imela še le drugo leto. Ustaja bi se bila imela začeti v Srepci, kjer bi bili vrgli kneza Aleksandra s prestola in postavili nanj kneza Nikito ali pa njegovega zeta Karadjordjeviča. Ustaja v Bolgariji bila bi znamenje za ustajo v Srbiji, kjer bi bil hitro odstavljen Milana. Ko bi se to bilo zgodilo, bi se bil izdal oklic, da se združijo Srbija, Stara Srbija, Makedonija, Bolgarija in Rumelija. Spomladi je Ristić v Peterburgu zagotovil, da je on zato. Slovanski krogi so pa bili to napako storili, da so to stvar objavili tudi Karavelovu. Mislili so namreč, da je ta še vedno tako neprijazen knezu, kakor je bil, ko je živel v pregnanstvu. Ali Karavelov je jako udan knezu, od kar je minister. Ovadil mu je vse in ga pregovoril, da on napravi sam tako ustajo. Knez je to že vse vedel, ko je bil v

Londonu na svatbi svojega brata. Tam je vzel mnogo denarja na posodo, da se podkupijo nekatere nezanesljive osebe in nakupi orožja. Moralo se je namreč marsikaj omisliti, da zato ni vedel vojni minister Rus Kantakuzen. Kdaj da se začne ustaja, to so knezu nalašč prikrili, da je mogel avstrijskemu cesarju v Plznu zagotavljati, da ustaja v Vzhodnej Rumeliji še ni blizu. Potovanje kneza Aleksandra h Giersu v Franzensbad imelo je namen odvrti rusko pozornost in pa bolgarske slovnofile prepričati, da knez postopa v sporazumljenji z Rusi. Tako se je zgodilo, da je Rusija bila presenečena, ko se je izvršil prevrat v Plovdivu. Dopisnik misli, da se bode knez že pobotal z Rusijo, ker se poslednja ne bode upala mu nasprotovati, ko bi on lahko marsikaj razkril, kar bi jej ne bilo povoljno.

Sodi se, da je **srbska** vlada hotela s prestolnim govorom samo zakriti svoje vojne nakane. Svoje mnenje bode pa pojasnila skupščinarjem še le v jednej tajni seji. Kakor se misli, hoče vlada tako uravnati, da bode skupščina se sama izrekla za vojno, katero bode potem začela vlada, izgovarjajoč se pred velevlastni, češ, da je prisiljena to storiti. Sicer pa hoče Srbija počakati posvetovanj konference, da bode videla, ali jej bodo velevlasti z lepa dovolile kako povečanje ozemlja ali pa ne. Po nekaterih poročilih misli Srbija prisvojiti si Staro Srbijo in jeden del Makedonije. Govori se celo, da jo bode podpirala Avstrija, zato bode potem z njo sklenila vojno in carinsko zvezo. Po drugih poročilih bodo pa vlasti ukrenile, da se Srbija odškoduje z nekaterimi deli Bolgarske, koder biva srbsko prebivalstvo.

Pobočnik **črnogorskega** kneza, Maša Vrbica, odpotoval je v izrednej misiji na Dunaj in v Peterburg. Kaj je namen tej misiji, se nič ne poroča, a sodi se, da je v zvezi z najnovejšimi dogodki na Balkanu. To je tem verjetnejše, ker je avstrijski konzul v Skadru, Lippich, odpotoval v posebnej misiji v Cetinje.

Ruski minister Giers odpotuje v kratkem iz Fredensborga pri Kodanji v Peterburg. Kakor nek poljski list poroča, poklican je grof Ignatjev v Peterburg. Na brzójavno carjevo povelje snide se v Peterburgu neka konferenca, katere se udeleži tudi veliki knez Nikolaj, kateri je bil glavni poveljnik v rusko-turški vojni.

Albanska ustaja je resnejša, kakor se je sprva mislilo. Iz vseh krajev Albanije prihajajo poročila, da ljudstvo prijema za orožje Turčija odpisala je novih čet proti Prištini in Kumanovemu. Ali pa bodo te čete mogle ukrotiti vovejite Albance, je jako dvomljivo.

Na Kreti prikazuje se vedno večja nezadovoljnost vsled ustaje v Vzhodnji Rumeliji. Narod želi zjedinenja z **Grško**. Nedavno bil je tam velik tabor, na katerem se je narod izrekel, da velevlasti ne bodo mogle zavreči zjedinenja Krete z Grško, ako priznajo zjedinenje Bolgarov. Pa tudi prebivalstvo otoka Rhodus se izjavlja za zjedinenje z Grško.

Mej **turškimi** častniki, zlasti mej čerkeskimi, vlada velika nezadovoljnost zaradi sultanove mirovne politike. Čerkesi žele vojno, da bi imeli priliko ropati, ker jih Turčija tako neredno plačuje. Posebno je pa turškemu sultanu sedaj nevaren odstavljani minister Osman paša. Da bi slednji ne mogel pridobiti vojakov zase, so ga poklicali v sultanovo palačo, češ, da ga želi sultan vedno blizu sebe. Sedaj se sme pa prosto gibati v Ildiz Kiosku, a ven ga ne puste.

Rumunski ministerski predsednik bil je potoval na Dunaj, v Berlin, Varzin in Kodanj. Da je njegovo potovanje v zvezi z najnovejšimi dogodki na Balkanu, je gotovo, toda ne vemo, kaj misli prav za prav Rumunija doseči. Kakor čujemo, je imelo to njegovo potovanje vspeh in se mu je povsod zagotavljalo, da se bode oziralo na rumunske koristi.

V **Arméniji** se razmere za kristijane na slabše obračajo. Domače prebivalstvo se jim kaže nepri-

jazno in jih preganja in pobija. Mnogi se čudijo, da glavni poveljnik francoskih čet energičneje ne postopa. Govori se že, da ga bodo nazaj poklicali in nadomestili s kom drugim.

Dopisi.

Z Dunaja 3. oktobra. [Izv. dop.] Gg. poslanca Vošnjak in Pfeifer podala sta se danes do g. poljedeljskega ministra v zadevi trtne uši s prošnjo, da bi vlada preskrbela za okužene vinograde ameriškanskih trt, katerih uvažanje vsled mejnarodne konvencije privatnim osobam ni dovoljeno. G. minister je odgovoril, da je vlada sicer pripravljena napraviti nasade ameriškanskih trt v bližini okuženih vinogradov, na primer v Kostanjevici, ter jih na razpolaganje dati dotičnim posestnikom, če se bodo za nje oglašali — da pa vlada sedaj še ne more priporočati ameriškanskih trt, ker so dotične preskušnje še premlade.

Posestniki okuženih vinogradov naj se tedaj oglašajo, da vlada hitro osnuje nasade ameriškanskih trt.

V današnji seji izročil je poslanec Pfeifer državnemu zboru prošnjo po toči poškodovanih posestnikov iz **Novomeškega**, **Kostanjeviškega** in **Krškega** okraja za podelitev državne podpore.

Iz Pulja 29. septembra. [Izv. dop.] Gospod urednik! Imeli ste izvestno že marsikak dokaz v rokah, kako da znajo nekateri birokrati pačiti lepi naš jezik, a kaj jednacega, kakor smo te dni čitali po vogalih Puljskega mesta, pa gotovo še nikdar ne. To je namreč neka objava okrajnega glavarstva Puljskega, tičoča se kontrolnih zborov domobrancev. Da bi ves ta nestvor priobčili, nam ne pripuščajo tesni prostori Vašega lista, a dovolite nam, da privoščimo čitateljem Vašim vsaj nekoliko vzgledov iz famozne te objave. Toraj čujte:

„Oznanilo
zastran kontroli od deželna bramba.

Bo biti (findet statt)		
v okraja	na dnevu	
Pola	15 oktobra v Kasarna na Riva	listopada

1. Tist brambovec de službe zadnj leto, ne treba priti h kontrolnemu zboru.

2. Pri tem zboru se ina znajti brambovec v tistem kontrolnem kraja, kter je naj bliži.

6. Tisti brambovec, kteri se ne znajdejo v okraja njih bataljonu smejo priti h kontrolnemu zboru tistega kontrolnega kraja, ki je naj bliži njih prebivaliscu.

10. Državni uradnik sme bit oprostit od kontrolnoma zbora, mora pa tudi on poslat prošnja v svojmu bataljonu.

11. Brambovec se zberejo na kontrolnega kraja v svojej domačej ohleka“.

Najlepši pa je 6. točka:

„H kontrolnemu zboru je treba prinesiti **sam sebe** izkaz deželne brambe, kakor tudi usa tista pisma, s kterim se zamore dokaziti premembo v stanu v družini; poročilni list, krstni list, smrtni list.“

Imate dovolj, gospod urednik? In kaj pravite k temu? Kaj si misli priprost slovensk delavec, či-

tudi ona ne bode. Ko premišlujem, kateri napominjenih razlogov bi učenega voditelja bil mogel napotiti, da si je pohlevno živalico, kot nad vse vzvišen ideal izbral, stopim v prostorno cerkev, kjer sem pa takoj opazil, da je tudi tukaj nevešča roka že marsikaj od prvotnega dela lahkomišelno pokvarila, spominjaje se Virgilovih besed: „Non omnia possumus omnes.“

Dospevši do izvirka, od katerega ima vas svoje ime — Studence — kateri krasi zala kapelica svetega Martina, sem se mogel hitro umakniti bistrim in radovednim očem vaščanskih krasotie, katere so imele tukaj posla, a so svoj posel pozabivši, raje mene opazovale, češ: kaj hoče Ljubljanski škric, mari misl nam vodo v Ljubljano vzeti? obrnem svoje korake gori po vasi. Vas je prav lepa, vpredeljena v široke križajoče se ulice, hiše so deloma z opeko deloma s slamo pokrite. Ako zadostuje s časom sleherni gospodar zahtevam reda in snage, imela bode dokaj lepše lice in se bode lahko merila z našimi najlepšimi trgi.

Dospevši konec vasi, zagledam na desni strani mej rodovitnimi njivami lepo ograjeno pokopališče s mrtvašnico v kotu in kapelico v sredi. Kapelico

kviri ali bolje rečeno kazi, majhen zvonik, kateri je tako neokusno zraven pritisnen, podoben „cimpermanskemu klajbasu“, da se mi neodpušljivo vidi za take „spake“ denar izdajati. Na rodovince kralja Hiera, slavnega Arhimeda, so bili menda pozabili, ko so stavili napominano spako. Dragocenih spominkov na pokopališči nesem zapazil, pač pa v kapelici in na kapelici podobe, katerih gotovo niso slikali Rafael, Mih. Angelo in drugi. Na um pal mi je izrek strokovnjaka: „Der Ochse zieht ein Kohlblatt und der Esel eine Distel der schönsten Rose vor; bei den Menschen ist der Geschmack manchmal noch wunderlicher.“

Po mojem nemerodajaem mnenji bi se imele take in jednake podobe iz estetičnega in nabožnega stališča iz naših svetišč odstraniti in z dostojnimi nadomestiti. Spominjam se, da sem nekje bral, da so Abderiti svoje dni silno umetno izdelano, jako majhno podobo bili postavili na zelo visok obelisk. Ni moja krivda, ako so se tuji, prišedši v Abdero, tej iznajdbi dovtipno smijali, še manj pa, ako se tukaj tuji tej prečudnej umetnosti dovolj načuditi ne morejo.

Od tod jo mahnem po precej lepi cesti na-

prej, ter krenem na levo mej lepo nasajenim drevjem in grmičevjem proti graščini. Prišedši na vzvišen kraj, bil sem kar očaran prekrasnega razgleda, kateri se mi je odprl po obširnej Ljubljanskej planjavi. Prijazni grajski vrtar mi pojasni to in oro, ter razkazuje plod svojega „uma in dlana“, iz česar sem sklepal, da je večak v svojej stroki. Od tod zavijemo jo v lepi park, kateri obdaja raznovrstno drevje; lepi hodniki z vabljivimi klopicami tu in tam so razpeljani na vse strani.

Ker me je hladna i lepa senca tako ljubezljivo vabila pod košato smereko, usedem se na bližnjo klopico, da bi si zabeležil v svojo listnico par opazek. Kmalu pride po stezi možiček srednje starosti, me prijazno pozdravi ter se usede k meni, vprašajoč: kedo da sem in od kod? Ko zadostim, kolikor se mi je potrebno zdelo, radovednosti njegovej, jame mi na dolgo in široko pripovedovati, kakor staremu znancu o slovesnosti, katera se je baje pri njih vršila. Zgovorni možiček mi pripoveduje, da so naredili čez Iščo nov most, na katerega je domači umetnik (rezbar) naredil dve „štatvi“, kateri so domači gospod blagoslovili, ter ob tej priliki na mostu tudi lepo propovedovali, potem da

tajoč materni svoj jezik v spakedrani tej podobi? Kdo mu more zameriti, če se jame sramovati tega jezika! Ako hoče slavno c. kr. okrajno glavarstvo izvrševati narodno ravnopravnost v takem jeziku, potem hvala lepa! mi protestujemo glasno proti temu, da se naš jezik takim načinom pred svetom smeši in žali. C—t—č.

Iz Zagreba 3. oktobra. [Izv. dop.] Časopisi hrvatski so že naznanili, da se je slavna ruska primadonna Marija Raj, rodem Hrvatica, za nekoliko časa vrnila v domovino in da pojde na umeteljniško potovanje po vsem slovanskem jugu. Tudi beli Ljubljani bode prilika, da bode sredi novembra t. l. v svojej sredi čula krasno petje g. Rajeve, ki bode stopila pred občinstvo v ruskih narodnih nošah, prilegajočih se dotičnim ulogam. Razen umeteljne glasbe goji Marija Raj tudi rusko narodno glasbo in tako bode Ljubljana prikrat imela priliko, da se nasladi skladbami Glinke, Rubinstein, Šeremeteva itd. poleg drobnih in melodičnih maloruskih dum. Razen Ljubljane, kjer bode gospica Rajeva priredila jeden ali dva koncerta, obiskala bode tudi slovanski Trst, da bodo tudi tamošnji naši sorojaki deležni našega užitka. Nadejamo se, da vsprejmete našo slavno pevko z ono ljubeznijo in naklonjenostjo, katero ona zasluži, ne le kot vrla Hrvatica, temveč tudi kot izvrstna pevka. Kadar kaj več povzem o njenem potovanju v Ljubljano, sporočam Vam obširneje.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je za prebivalce v okrajih Postojnskem, Logaškem, Litijem in v okolici Ljubljanske, katere je vihar 29. dan avgusta t. l. poškodoval, 4000 gld.

— (Cesarjev imendan) praznoval se je včeraj v Ljubljani jako slovesno. Vojski imeli so slovesno sv. mašo, katero je služil vojaški župnik g. Pribožič ob 1/4 10. uri v nunski cerkvi. Navzočni so bili F. M. L. baron Reinländer, drugi častniki in vojaštvo garnizije. — Ob 10. uri bila je v stolni cerkvi slovesna sveta maša, katero je služil knežskof dr. Misija. Navzočni so bili deželni predsednik baron Winkler, deželni glavar grof Thurn, kupčijske zbornice predsednik g. Kušar, župan g. Grasselli, deželne sodnije predsednik g. Kočevar in mnogo c. kr. uradnikov, c. kr. profesorjev, veteranci in polno pobožnega občinstva. Razne šole so praznovale cesarjev imendan v cerkvah, kjer imajo navadno cerkveno opravilo.

— (Imenovanja in premeščenja.) Gosp. Andrej Senekovič, profesor na realni v Ljubljani imenovan je ravnateljem državne gimnazije v Rudolfovom. — Gosp. Ferd. Starč, okrajni sodnik na Brdu premeščen je vsled lastne prošnje v Kranj. — Okrajnim sodnikom na Brdu imenovan je gosp. Julij Polec, okrajne sodnije pristav v Kamniku. — Okr. sodnije pristav g. Pavl Juvančič premeščen je na svojo prošnjo iz Kočevja v Ilirsko Bistrico. — Avskultant Ernst vitez Höffern imenovan je sodn. pristavom v Kočevju. — Okr. sodn. pristav gosp. Anton Vidic premeščen je na svojo prošnjo iz Logatec v Kamnik. — Avskultant gosp. Aleksander Ravnikar imenovan je sodnijskim pristavom v Logatec. — Gospod Andrej Ogórek,

sodnijski pristav v Črnomlju premeščen je na svojo prošnjo na Brdo. — Avskultant gosp. Julij Bučar imenovan je sodn. pristavom v Črnomlju.

— (Autodafé.) O nemških turnarjih v Ljubljani ni veliko čuti, a kadar se kaj čuje, ni nič posebno junaškega. Zatorej se naš list redkokdaj peča z njimi. Danes pa se nam poroča dogodek, ki je vreden, da ga otmemo pozabljivosti, vreden tudi, da si ga turnarji zapišejo v svojo kroniko. V kazini so bili, bilo jih je mnogo, in baje jako hrabrih, in kadar je človek hraber, bi rad svojo hrabrost tudi drugim pokazal. In tako je prišlo, da so ti „hrabri turnarji“ poseli okoli mize, priredili nekak žrtvenik in na njem sežgali „Slovenski Narod“ z bojno navdušenostjo kričec: Pereat! Pereat! Navdušenost bila je baje tolika, da so nekateri, zatrjuje se nam, da šestorica, pali pod mizo. Druge nesreče pri tem sežiganju ni bilo. Ne vemo, s čim smo si nakopali toliko nemilost v turnarskih krogih. Izpraševali smo svojo vest, a ni nam ničesar očitala glede zadnjih dni. No, pa to bi se še dalo tolmačiti, zakaj jim naš list toli preseda, da se hočejo s sežiganjem maščevati. A poroča se nam, da so pri tej priliki sežgali tudi „Večerno prilogo“. Zakaj pa to? Ali ni to črna nehvaležnost? Saj je „Večerna priloga“ v Sokolskej aferi vender stala na nemški strani! Ne hodemo si zaradi tega belili turnarskih glav, obžalujemo pa, da pri tem „autodafé“ nismo bili osobno prisotni. Kako lepo bi se lahko opisal tak prizor z zgodovinsko natančnostjo, kako bi se lahko naglašale zasluge tega in onega pri tem hrabrem činu, s kratka, napravila bi se prava Brenghelova slika. Pod njo pa bi bil umesten napis: „Sunt pueri pueri, et pueri puerilia tractant.“

— (Slavnostna akademija.) „Dramatično društvo“, „Sokol“ in „Slovensko delavsko pevsko društvo Slavec“ priredili so včeraj zvečer v deželnem gledališču v proslavo cesarjevega imendneva akademijo, ki je privabila mnogo občinstva, da je bilo vse gledališče polno, izimši lože nemških krogov, ki so se i pri tej priliki držali svojega trdovratnega gasla „Non possumus“. Po ouverturi iz „Jamske Ivanke“, katero je jako dobro sviral godba domačega pešpolka, govoril je g. Danilo tej priliki primeren prolog, na kar se je zaigrala cesarska himna, katero je vse občinstvo stoje poslušalo. Pevski del bil je prav dovoljen. Zbori bili so krepi in dobro ubrani, posebno odlikoval se je pa g. Meden s svojim solo v Voglovih „Ciganih“ in v Preradović-Vilharjevi pesmi „Mrtva ljubav“. Pevci, posebno pa g. Meden želi so mnogo priznanja in ploskanja. Igra „Ženski jok“ predstavljala se je tako dobro, da so celo gospodje, ki slujejo kot jako strogi kritiki, bili zadovoljni. Predstavljalci gospici Vernikova in Zvonarjeva in gg. Jeločnik, Danilo in Vekoslav smejo s to oceno biti zadovoljni. Mramorni kipi, katere je izvrševalo telovadno društvo „Sokol“ bili so lepi, a opazili smo tudi par nedostatkov. Splošni utis bil je ugoden in občinstvo zadovoljno na tej predstavi.

— („Vrtec.“ Časopis s podobami za slovensko mladino) ima v svoji 10. številki naslednjo vsebino: Otrokove sanje. (Iz nemškega po J. N. Vogl-u.) F. Krek. — Marko Bogati in Vasilij

naj mi pokaže najbližji pot in peljal me je skozi gozd ter me dovedel po jako slabem kolovozu na prosto, opomni mi še na bližnji zverinjak grofa Auersperga. Koliko je jelenov in košut, nesem mogel prešteti, vsekakor je pa to znamenitost in posebnost, ker mi ni znano, da bi se kje na Kranjskem nahajala žival tega plemena kakor tukaj.

V pogovoru, dejal mi je mož mej drugim: Gospod, svet se meša, nadaljuje, jaz pomnim že četrtega gospoda, obiskovali so jih gospodje iz vseh krajev iz Ljubljane celo taki z rudečim zavratnikom in križem na prsih, a sedaj je pri nas vse drugače. Videlo se je, da ima odkritosrčni možiček še marsikaj na srcu, kar bi mi bil rad razodel, a ker se mi je mudilo, poslovim se od njega, obljudivši mu, da ga kmalu obiščem, ogledat si novih znamenitostij njegovega bivališča. Stopim v bližnjo gostilno „Pri jelenu“, kjer se z dobrim pilom in jelom okrepčam, potem jo pa mahnem proti Škofljici, pozdravim ondu vrlega narodnega župana, ter sedem na voz, ki me je hitro pripeljal domov. Ob 9. uri zvečer sem že sedel v Ljubljani v Čitalnici ter premišljal, kar sem bil čul in videl na mestu nekdanje Emone.

Pohajkovelec.

Bezčastni. (Po Afanasjevu poslovenil Fr. Hubad.) — Trapist in zdravnik. J. S. Gombarov. — Planika. J. B. — Razvaline. — Neposlušni bratje. — Na Angeljskej Gori. J. V—v. — Ne dotakni se tuje, tuje peče. (Resnična dogodka.) Zapisal — pr—. Prirodopisno-natoroznansko polje. Šakalj. — Divja jablana. (Basen.) Po Lessing-u. — Listjo in cvetje. — „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (Slap „Peričnik“) je po zadnji povodnji tudi premenjen. G. Kadilnik, ki je včeraj z nekim prijateljem obiskal slap, nam je pripovedoval, da se je slap za več nego jeden meter na desno premestil. Dosednji curek je skoro neznaten, novi curek pa jako močan, ker je še vedno veliko vode, da pritaka od vseh strani. Pot k Peričniku, kakor tudi druge ceste so močno razkopane in razrite, povsodi sledovi gorskih voda. Pot k Belopeškima jezeroma je na jednom mestu zasut, ker se je hrib udrl. Jezeri sami pa sta veliko obširnej nego sicer. Mojstrana sama bila je v veliki nevarnosti in le z velikim naporom posrečilo se je ljudem, da so rešili veliki most. Na nekaterih krajih je voda do dva metra na visoko proda nanesla.

— (Iz Krškega) se nam piše v 3. dan t. m.: Vredno je, da se zabeleži in za poznejšo kroniko ohrani, da smo se tu pri nas še 24. in 25. septembra v Savi kopali. Toplo je bilo, kakor o Kresu, 16 dni od 8. do 26. septembra zaporedoma. Toplo vreme ugajalo je posebno vinski trti. Kapljica bode izvrstna, žal, da je bode le malo. Slabše vino bode iz potočnatih vinogradov in iz taci, kjer je „peronospora“ trto napala. Trgatev se je sploh že pričela, prihodnji teden bo kapljica skoro vsa že pod varno streho. Bog daj srečen krst o sv. Martinu!

— (Razpisani učiteljski službi.) Na dvorazrednici v Bohinjski Bistrici služba nadučitelja Plača 500 gld. in stanovanje. Prošnje do 1. novembra t. l. — Na dvorazredni dekliški šoli v Ribnici služba prvega učitelja. Plača 450 gld. Prošnje do 28. oktobra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kodanj 5. oktobra. Ruski car vsprejel bolgarsko deputacijo v soboto opoldne in objavil jej, kakor se iz dobrega vira poroča, da bode poskušal v sporazumljenju z vlastmi, ki so podpisale Berolinsko pogodbo, da se bolgarsko vprašanje mirnim potom reši. Deputacija odpotuje v kratkem iz Kodanja.

Niš 5. oktobra. Skupščina se je včeraj zaključila.

Atene 5. oktobra. Ministerski svet sklenil je, da se mobilizirajo pomorske vojne sile in se skličejo pomorski rezervisti iz dveh let. Delyannis zanikaval vest Dirittovo o grški okrožnici.

Dunaj 4. oktobra. Povodom imendneva cesarjevega v Sv. Štefana in v „Votivkirche“ slovesna sv. maša. Pri prvi bili ministri in civilni dostojanstveniki, pri slednji nadvojvode, generali, častniki. Isto tako bilo je praznovanje po vseh drugih cerkvah.

Niš 4. oktobra. Skupščina dovolila je jednoglasno, da se vzame 25 milijonov na posodo in da se odda tabačni monopol.

Beligrad 4. oktobra. V Niši zbrani vojski oddelki odpravljajo se na mejo. Na tukajšnjem kolodvoru ukrenile so se obširne policijske naredbe. Kolodvor je vedno po vojaki zastavljen in nikomur ni brez posebne ustopnice uhod dovoljen.

Niš 4. oktobra. Oboroževanje Srbije je neprijetno dirnulo v Sofiji. Karavelov želi sporazumljenja s Srbijo proti Turčiji.

Poslano.

Na večkratne napade iz Materijske občine v „Slov. Nar.“, v „Edinosti“ in v zadnji številki „Jurija“ na mojo malenkost, odgovarjam pravici in poštenju na ljubo, sledeče:

Izmed devetdesetih šolo obiskajočih otrok pohaja prostovoljno komaj šestorica bolj pridnih dečkov trikrat v tednu (in to pri poludnevem pouku) v izvanrednih urah nemški pouk, kar lahko priča sam č. gosp. okr. šolski nadzornik Spičič. Očitane, da mučim šolsko dečo z nemščino, je torej neopravičeno. Onemu Materijskemu občanu, ki hoče svoje gnjusne rane zakrивati s krinko rodoljublja, je šolska deca in mili naš narod deveta briga. Saj kroš... ji nimajo organa za to. On ponemčuje sam svojo dečo brez konca in kraja. Njegova mlada hčerka celo prepoveduje svoji materi občevati z njo slovenski, rekoč: „Mama, vse mi govori, samo slovenski ne, ker me je sram.“

so ga pili zastoj, da je bilo kaj itd. Dalje pripoveduje, da so nesli „možje“ gospodu „tablo“, izvolivši je častnim občanom, ob katerej priliki so jim gospod kupili sodček piva itd. Aha, si mislim, tu pač veljajo znani stihi:

„Wollt' man zum Minister wählen
Mich beim Wein,
Ha, dann könnt es mir nicht fehlen
Bei dem Wein;
Welche Reden wollt ich halten,
Wie würd' ich das Land verwalten,
Trunken müssten alle sein —
Voll von Wein!“

Poizvedujoč po zaslugah in nagibih izročitbe napominane „table“, mi odvrne, da o tem ni nikomur nič znanega, „tablo“ so dali, ker je rekel okr. glavarstva sluga, da bode to gospodu veselje delalo. „Alia dicunt, alia faciunt“ si mislim ter pristavim: To bi bilo pa dobro naznaniti vsem takim, ki žele „tabel“, a ne vedo za zasluge; junak L. bode že znal z Demostenovo svojo zgovernostjo pripomoči do takih „tabel“, poguma in časa ima dovolj, kakor se kaže.

Zgovorni možiček bi mi bil sigarno še marsikaj razodel, da nesem potegnil ure iz žepa, katere kazalec me je opominjal na odhod. Poprosil sem ga,

Tako odgojujejo naši dični (!) rodoljubi svojo deco. Učitelj, učitelj je vsemogočnemu (tu pa ne mislim Boga) trn v peti, ker je proti njegovi volji v Materiji. Dopisnik sramoti me tudi v zadnji števec „Jurija“, da se družim s čevljarji. Sramotno ni, družiti se s poštenimi rokodelci, pač sramotno in pogubljivo bi bilo družiti se z nepoštenimi ljudmi, kateri.....

V Materiji, 30. septembra 1885.

Stefan Debenjak,
def. učitelj.

SLOVAN

prinaša v 19. števec sledečo vsebino: Dr. Josip Kranjec. Životopis. (S podobo.) — Janez Solnce. Zgodovinska novela. — Spisal dr. Ivan Tavčar. (Dalje.) — Iz Sazavskih letopisov. Zgodovinski roman. Češki spisal Vaclav Beneš Třebizskij, poslovenil — I. r. (Dalje.) — Pesem o carji Ivanu Vasiljeviču, mlademu opričniku in pogumnemu kupcu Kalašnikovu. Zložil Lermontov. Preložil Josip Kržišnik. II. — Slovenci in Hrvati v Pragi. Spisal Anton Trsteniak. (Dalje.) — Hrvaški spomini. Spisal J. Trdina. (Dalje.) — Bolgarska — združena! Spisal —. — Princeza Tereza bavarska o Rusiji. — Slovenci! Od ustanovnega odbora družbe sv. Cirila in Metoda. — Naše slike. Cesar Fran Josip I. in car Aleksander III. Aleksandrovič. — Pogled po slovanskem svetu. Slovenske dežele. Ostali slovanski svet. — Razne novice. — Slovan velja 4 gld. 60 kr. na leto.

Tuji:

3. oktobra.

Pri **Nemci**: Kaiser z Dunaja. — Rautnig iz Gradca. — Čelešnik iz Trsta. — pl. Wachten iz Gorice. Pri **Italijani**: Löhner z Dunaja. — Marterer iz Prage. Hertaus, Gentili, Strudthoff iz Trsta. — Bajardi iz Gradca. — Tausig z Dunaja. — Friedrich iz Kočevja. — Brandt, Fuchs, Bukemayer z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanja barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
3. okt.	7. zjutraj	741.02 mm.	5.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	739.50 mm.	12.0° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	740.20 mm.	7.2° C	sl. svz.	jas.	
4. okt.	7. zjutraj	739.10 mm.	3.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	738.36 mm.	11.8° C	brezv.	jas.	
	9. zvečer	737.40 mm.	8.4° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 8.1° in 7.9°, za 5.2° in 5.2° pod normalom.

Vremensko poročilo 3. oktobra. Visoki zračni tlak po vsej Evropi. Razdeljen skoraj povsod enakomerno, v Avstro-Ogerski mej 764 mm. na Sedmogradskem in 767 mm. v planinah in v Českem. Vetrovi so le slabi, in sicer zapadni in severozapadni. Nebo deloma oblačno. Temperatura nekaj nižja, kakor prejšnji dan. Ob 7. uri se poroča: V Bregenciji 3.4, Ischlu 7, na Dunaji 8.4, Pragi 7.3, Budapešti 9.7, Unghvaru 10.8, Levovu 7.9, Sibiriji 4.9, Rivi 12.4, Gorici 8.4, Poli 11 in Sarajevu 6.2° C. Na jadranskem morju lahko gibanje. Dež od prejšnjega dne samo na južnem Ogerskem v večjih količinah (10 do 25 mm.). Slabi vetrovi, največ jasno, brez premembe temperature.

Dunajska borza

dné 5. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 25 kr.
Srebrna renta	82 " 15 "
Zlata renta	108 " 20 "
5% marcna renta	98 " 80 "
Akcije narodne banke	858 " — "
Kreditne akcije	280 " 25 "
London	125 " 95 "
Srebro	— " — "
Napol.	10 " 25 "
Č. kr. cekini	5 " 98 "
Nemške marke	61 " 95 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 126 " 25 "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 169 " 25 "
4% avst. zlata renta, davka prosta	108 " 60 "
0grska zlata renta 4%	97 " 25 "
5% papirna renta 5%	90 " 20 "
5% štajerske zemljišče odvez oblig	104 " — "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 115 " 25 "
Zemlj. ob. avst. 4 1/2% zlati zast. listi	125 " — "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 " 75 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 " — "
Kreditne srečke	100 gld 175 " 25 "
Rudolfove srečke	10 " — "
Akcije anglo-avst. banke	120 " 97 " 75 "
Tramway-društ. velj. 170 gld a v	184 " 25 "

V NARODNI TISKARNI v LJUBLJANI

dobi se knjižica

„Tisočletnica Metodova.“

Spisal duhoven ljubljanske škofije.
Cena 10 kr.

Cisti dobiček te knjižice namenjen je v podporo slovenskega šolstva osnovani „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Ker mi zaradi brzega odhoda in pičlega časa ni bilo mogoče pri vseh prijateljih Belokrajne osobno se posloviti, kličem tem potom vsem:
presrčno na zdravje!
Ljudevit Jenko,
(582) bivši kaplan Črnomaljski.
V Ljubljani, v 2. dan oktobra 1885.

Poštni in telegrafični opravnik

z jako dobrimi spričevali išče službe. — Kje? pove iz prijaznosti upravištvo „Slovenskega Naroda“. (566—4)

Vabilo na naročbo Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov“ stoji:		
I. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	gld. 1.—	1.50
II. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	0.70	1.20
III. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	0.70	1.20
IV. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	0.70	1.20
V. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	0.70	1.20

Ako pa tudi odajemo vsak posamični zvezek, vendar se priporoča, pošiljati naročnino za več zvezkov skupaj. Naročnina znaša za I.—V. zvezek 3 gld. 50 kr. Za vseh prvih pet lepo vezanih zvezkov 6 gld. Za vseh prvih deset lepo vezanih zvezkov pa 11 gld. — Naročnina se pošilja najprikrajše s poštami nakaznicami pod naslovom: gospod Jos. Starč v Ljubljani, Marije Terezije cesta 5.

Naročnina za VI. do X. zvezek stoji samo 3 gld.; za elegantno vezanih drugih pet zvezkov (VI.—X. zvezek) samo 5 gld. 50 kr.

Naročnina za I. do X. zvezek stoji 6 gld. Za vseh prvih deset lepo vezanih zvezkov pa 11 gld. — Naročnina se pošilja najprikrajše s poštami nakaznicami pod naslovom: gospod Jos. Starč v Ljubljani, Marije Terezije cesta 5.

Naročniki prejemaajo knjige franco. (22—33)
Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr. izvod, ako si naroče skupno po 10 izvodov ter zanje pošljejo gosp. dru. Jos. Starču v Ljubljano naročilno svoto 6 gold.

Odbor za Jurčičev spomenik.

Št. 15.932.

(568—3)

Razglas.

V zmislu §. 6 postave z dne 23. maja 1873 (drž. zak. št. 121) se javno naznanja, da bo prvotni imenik porotnikov za 1886. leto od 1. do 8. oktobra t. l. v magistratnem ekspeditu izpolnjen, da ga vsakdo lahko pregleda in v tem času poda svoje ugovore ali pismo ali pa na zapisnik. Po §. 4 imenovane postave so porotniškega posla oproščeni:

1. Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe, za vsekdar;
2. udje deželni zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;
3. osebe, ki neso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti, za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;
4. osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelniki in tako tudi lekarji (apotekarji), ako uradni ali občinski načelnik za-nje potrdi, da jih ni mogoče utrpjeti, za sledeče leto;
5. vsak, kdor je prejetemu poklicu v jednom porotnem razdobju kot predaji ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po priliki. —

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 27. dan septembra 1885.

Župan: Grasselli.

Velika partija 1 (788—114)
ostankov sukna
(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gld.
Storch v Brnu.
A: bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
U: pro. proti pošiljati marke za 10 kr.

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani
priporoča po nizki ceni
Knjižnica s filmi.

Gostilnica in pekarija (581—1)
v večjem trgu na Dolenjskem, blizu železnice, dobre obiskovana, da se v najem. K gostilnici pripadajo 2 sobi za goste, 1 posebna soba in 3 sobe za stanovanje, velika kuhinja, čimnata, velika klet, ledenica, velik hlev in lep gostilniški vrt. Pekarija daje dosti dobrih in se odda tudi ločena od gostilnice v najem; na željo da se v najem tudi zemljišče. — Kaj več se izve v **Fran Müller-Jevem Annoncen-Bureau** v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Gotovi zaslužek!
Brez kapitala in rizike
more si vsakdo s prodajo avstro-ogerskih državnih in premijskih srečk proti plačilu na obroke po post. št. XXXI. z leta 1883
vsak mesec 100—300 gold. zaslužiti.
Ponudbe, v katerih se mora povedati, s čim se je dotičnik do sedaj pečal na (526—6)
INTERNAT. ANNONCEN-EXPEDITION LEOPOLD LANG
Budimpešta. Dorotheagasse 9.

Odlikovana sedmograška gorska vina
v steklenicah in sodčih z jamčeno
prirodno čistoto priporoča (544—3)
JOS. B. TEUTSCH,
prodaja vina,
Schässburg na Sedmogradskem.
Cenik in poskušnje zastonj in franko.
Zastopnik za Kranjsko:
Julij Schillinger v Ljubljani.

Marijinceljske kapljice za želodec,
nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,
in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, naphne, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pljajo, črve, zoper bolezni na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.
Glavna zloga:
Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.
Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane **35 kr.**
Frave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli, lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofji Loki: lekar Karol Fabiani. V Reki: lekar Ant. Mizzan.
Svaritevi! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalozah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besedo: **Echte Mariazeller Magentropfen** — Brady & Dostal — Apoteker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavetku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljen **varstveno znamenje** in zavoj mora biti zapečaten z našim **varstvenim znamenjem**. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemojajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (90—34)